

การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารการเรียนรู้เชิงพุทธในวิถีใหม่
USING ENGLISH FOR COMMUNICATION OF BUDDHIST
LEARNING IN NEW NORMAL

¹รุ่งรัตน์ อินทรประเสริฐ และ ²บุญมา กุพันธ์

¹Roongrat Inprasert and ²Boonma Kuphan

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ประเทศไทย
Mahaculalongkornrajavidyalaya University, Thailand

¹roongrattopgun@hotmail.com

Received July 10, 2022; Revised November 2, 2022; Accepted December 1, 2022

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอแนวทางการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารการเรียนรู้เชิงพุทธในวิถีใหม่ ใช้การศึกษาเอกสารและนำเสนอเป็นแผนภาพประกอบความเรียง ผลการศึกษา พบว่า 1) การเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย การเรียนรู้คำศัพท์ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การเรียนภาษาอังกฤษจากเพลงและภาพยนตร์ และการฝึกภาษาอังกฤษจากเกมส์ 2) การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีการบูรณาการหลักอิทธิบาท 4 คือฉันทะ ใฝ่รู้ มีใจรักในภาษาอังกฤษ จิตตะ เอาใจจดจ่อในการเรียนภาษาอังกฤษ วิริยะ มีความเพียรพยายามไม่ท้อถอยเมื่อเจออุปสรรค และวิมังสา ใช้ปัญญาวิเคราะห์ ตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุงข้อบกพร่องและพัฒนาการเรียนให้ก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องซึ่งจะทำให้เกิดความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษได้ และ 3) การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในรูปแบบวิถีใหม่หรือ New Normal ทางการเรียนรู้ที่เป็นความปรกติใหม่ มีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีช่องทางและพื้นที่ของการเรียนรู้ที่

¹ นิสิต หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

² นิสิต หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

หลากหลายมากขึ้น ใช้ศักยภาพในการเรียนรู้ของตนเองได้มากขึ้นภายใต้การมีวินัยในตนเอง ทำให้ผู้เรียนต้องเรียนรู้และปรับตัวให้สอดคล้องกับความเป็นวิถีใหม่

คำสำคัญ: การใช้ภาษาอังกฤษ, การสื่อสาร, การเรียนรู้เชิงพุทธ, วิถีใหม่

Abstract

This academic paper aimed to propose guideline of using English for communication of Buddhist learning in New Normal. Documentary study was used for the study and presenting in paragraph with figure. Results of the study indicated that 1) the effective learning English consisted of learning vocabulary, listening, speaking, reading, writing, learning English with music and movies and practicing English from the game. 2) The management of learning English for communication has integrated the principles of Iddhipada IV, namely, Janta which means willing to know, love to learn English, Chitta which focusing on learning English, Vimongsa that means perseverance, use intelligence to analyze, assess and continually improve learning progress which will lead to success in learning English. 3) Learning English as a new way of learning or New Normal for a new method of learning by providing opportunities for students to have more diverse learning channels and areas, get more out of your learning potential under self-discipline causing learners to study and adapt to be related with a new normal.

Keywords: Using English, Communication, Buddhist Learning, New Normal

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่คนใช้มากที่สุดในโลกเพราะเป็นภาษาสากลหรือภาษากลางของโลก ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่คนต่างภาษากันทั่วโลกได้ใช้เป็นสื่อกลางในการพูดสื่อสารกันและเป็นเครื่องมือหรือสื่อในการถ่ายทอดวิทยาการและศาสตร์ต่างๆ ทั้งด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีทางด้านธุรกิจการค้าขายด้านการท่องเที่ยว การแพทย์และสาธารณสุข การเผยแผ่ศาสนา เป็นต้น

และในยุคการสื่อสารที่รวดเร็วทางอินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมต่างๆ ความรู้ด้านภาษาอังกฤษจึงยิ่งมีความสำคัญมากขึ้น และในปัจจุบันการติดต่อสื่อสารมีความรวดเร็วผ่านแพลตฟอร์ม (platform) ต่างๆ เช่น เฟสบุ๊ก (facebook) อินตราแกรม (intragram) ทวิตเตอร์ (twitter) หรือย้อนยุคไปที่การใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) และอื่นๆ มีความสำคัญภาษาอังกฤษก็ยิ่งมีความสำคัญขึ้นตามลำดับ ดังที่ Philipson (1992) อ้างถึงใน Grabe and Kaplan, 1997: 157) กล่าวถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษไว้ว่า “ประเทศที่ไม่สามารถเข้าถึงภาษาอังกฤษหรือระบบสารสนเทศถูกจำกัดด้วยความไม่สามารถรับมือกับข้อมูลหรือแก้ไขข้อมูลเพื่อให้เป็นประโยชน์ในระดับท้องถิ่น การถ่ายโอนและการปรับเปลี่ยนข้อมูลไม่เพียงแต่เป็นปัญหาของเนื้อหาทางเทคนิคเท่านั้น แต่ยังเป็นปัญหาของภาษาและความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมอีกด้วย ภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษาของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการสอนภาษาอังกฤษได้กลายเป็นกิจกรรมทั่วโลก”

ความสำคัญของภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบันสามารถสรุปได้ 3 ข้อคือ 1) ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้กันแพร่หลายที่สุดในโลก การเรียนภาษาอังกฤษจนสามารถสื่อสารได้จะทำให้ได้เปรียบคนอื่นๆ ทั้งในทางวิชาการ การศึกษาหาความรู้และความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ 2) ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อชีวิตของทุกคนทุกสาขาอาชีพอันเป็นผลมาจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การค้นคว้า การทดลอง ตลอดจนการวิจัยต่างๆ ดังนั้น ภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพดังกล่าวมา

ด้วยเหตุนี้ในระดับรัฐบาลประเทศไทยโดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการผู้กำหนดนโยบายการศึกษาของชาติในอดีตจนถึงปัจจุบัน ได้ให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษตลอดมา จะเห็นได้ว่าระบบการศึกษาไทยให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นอนุบาล และในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ภาษาอังกฤษจึงเป็นวิชาหลักวิชาหนึ่งที่นักเรียนนักศึกษาเข้ารับการทดสอบเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาจนถึงบัณฑิตศึกษา นอกจากนี้โรงเรียนและมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนได้เปิดหลักสูตรโดยใช้ภาษาอังกฤษที่เรียกว่าหลักสูตรนานาชาติ ซึ่งผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะทางภาษาทั้งการพูด การฟัง การอ่านและการเขียน ถึงกระนั้นการเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยจึงยังมีปัญหาและต้องแก้ไขทั้งระบบการศึกษาและระบบปัจเจกบุคคล ในระบบการศึกษาอาจจะต้องใช้เวลาค่อยเป็นค่อยไป แต่ในระดับปัจเจกบุคคลต้องเน้นให้เห็นความสำคัญ

ในประเด็นนี้มีบทความที่น่าสนใจ คือบทความของอภิญา จิตมโนวรรณ (2563) เรื่อง “รูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย” การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย พัฒนารูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับเยาวชน และประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการ

สื่อสารสำหรับยูวชน ในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย จากอำเภอเมืองเชียงราย อำเภอแม่สาย และอำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย จำนวน 416 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) แบบสอบถาม และแบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของรูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

- 1) การศึกษาสภาพและปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของยูวชนในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย พบว่า ยูวชนมีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน เป็นประจำ ส่วนปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
- 2) รูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับยูวชนในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ และขั้นตอนการจัดกิจกรรม ซึ่งมีตัวอักษรย่อภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ตัว ได้แก่ TBCLC ซึ่งแต่ละตัวมีความหมายถึง การกำหนดงาน มีฐานความรู้ ผสมผสานการเรียน ในห้องเรียน การเรียนรู้จากสถานการณ์จริง และพี่เลี้ยง ตามลำดับ
- 3) ผลการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับยูวชนในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านมาตรฐานความถูกต้องแม่นยำ รองลงมา ได้แก่ ด้านมาตรฐานการใช้ประโยชน์ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านมาตรฐานความเหมาะสม

จากงานวิจัยนี้สะท้อนถึงสภาพปัญหาและทางออกของการเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย อนึ่งการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกได้เกิดขึ้นเมื่อมีการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา-2019 (COVID-19) จึงส่งผลให้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ต้องเปลี่ยนไปด้วย จึงเป็นประเด็นให้ผู้เขียนสนใจเขียนบทความนี้ขึ้นเพื่อนำเสนอแนวคิดนำไปสู่การปฏิบัติในยุค New Normal ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในวิถีใหม่ต่อไป

การเรียนภาษาอังกฤษให้เกิดประสิทธิผล

การเรียนภาษาอังกฤษประสิทธิผล คือการสามารถใช้งานภาษาอังกฤษทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียนในระดับดีโดยสามารถใช้งานเหมือนหรือใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา ความสามารถดังกล่าวจึงเป็นตัวชี้วัดของประสิทธิผลการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งได้มีบทความวิจัยได้กล่าวถึงหลักการและ

วิธีการการเรียนภาษาอังกฤษอย่างได้ผล เช่น บทความของนราวุฒิ วิวิธนาการและศรีสมร พุ่มสะอาด (2563) เรื่อง “การศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของโรงเรียนที่มีแนวปฏิบัติที่ดี” วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) ศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของโรงเรียนที่มีแนวปฏิบัติที่ดี และ 2) ศึกษาแนวทางการยกระดับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของโรงเรียนที่มีแนวปฏิบัติที่ดี กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 160 คน ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศและครูจำนวน 8 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามสำหรับครูและนักเรียน และแบบสัมภาษณ์สำหรับผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครู 8 คน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูล หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากการปฏิบัติของครูและความคิดเห็นของนักเรียนอยู่ระดับมากทุกด้าน และ 2) แนวทางการยกระดับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ 1) ครูมีการเตรียมความพร้อมก่อนจัดการเรียนรู้ 2) ครูใช้กิจกรรมต่าง ๆ ที่น่าสนใจ เทคนิคการสอนที่หลากหลายและทันสมัย สื่อและนวัตกรรมที่น่าสนใจ และ 3) ครูใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายให้เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ในบทความนี้มีข้อเสนอบางประเด็นที่น่าสนใจ คือ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูควรใช้กิจกรรมต่าง ๆ ที่น่าสนใจ เทคนิคการสอนที่หลากหลายและทันสมัย สื่อและนวัตกรรมที่น่าสนใจ เช่น เพลง ภาพยนตร์ การ์ตูน ดารานักแสดงที่นักเรียนชอบ คลิปวิดีโอ ที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอนเพื่อให้นักเรียนสนใจและพร้อมในการเรียน และเน้นให้นักเรียนลงมือปฏิบัติจริงโดยครูเป็นผู้ชี้แนะ (นราวุฒิ วิวิธนาการและ ศรีสมร พุ่มสะอาด, 2563:11) การเรียนภาษาที่มีประสิทธิผลต้องเสริมสร้างหรือพัฒนาทักษะด้านต่างๆ คือ การเรียนรู้คำศัพท์ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การเรียนภาษาอังกฤษจากเพลงและภาพยนตร์ และการฝึกภาษาอังกฤษจากเกม ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การเรียนรู้คำศัพท์ (Vocabulary)

ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้มีทัศนะของนักวิชาการต่างๆ ดังนี้

Read (2007) กล่าวถึงการเรียนคำศัพท์มีองค์ประกอบ 4 ข้อคือ 1) ความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์และไวยากรณ์ การเรียนจึงต้องเรียนคำศัพท์และไวยากรณ์ควบคู่กันไป ในขั้นแรกควมนเน้นการฝึกซ้ำๆ และนำไปสู่การสื่อสารต่อไป 2) การเรียนรู้คำศัพท์ในขั้นเริ่มต้นจะเป็นลักษณะเส้นตรง (linear) คือการตอบสนองระหว่างคำ เป็นกระบวนการที่ไม่ซับซ้อน และจะค่อยพัฒนาไปเรื่อยๆ จนกระทั่งเป็นกระบวนการที่สมบูรณ์ (cycle) การเรียนคำศัพท์ในขั้นแรกเป็นกระบวนการที่ไม่ซับซ้อน โดยผู้เรียนต้องรู้อารมณ์ของคำได้แก่การออกเสียง การสะกดคำ การเปลี่ยนรูปคำนามตาม

หลักไวยากรณ์ เช่นเอกพจน์และพหูพจน์ และการเปลี่ยนคำกริยาให้ถูกต้องตามกาล (tense) ส่วนในชั้นที่เป็นกระบวนการที่ซับซ้อนนั้น ผู้เรียนต้องเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่สัมพันธ์กับความคิดรวบยอดอื่นๆ เช่นคำว่า tiny สัมพันธ์กับคำอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับขนาดเช่น big และ small และยังต้องทำความเข้าใจในการใช้คำต่างๆ เช่น การเชื่อมส่วนต่างๆ ของคำในประโยค ยกตัวอย่างเช่น การใช้ tall ใช้กับ tall building และ tall person แต่ไม่ใช้กับ tall mountain 3) การฝึกคำศัพท์ ต้องทำซ้ำๆ (recycling) เป็นประจำและเป็นระบบ การฝึกเป็นประจำผู้เรียนจะได้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ในบริบทที่ต่างกัน จะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้คำศัพท์ในการสื่อสารได้จริงตามบริบททางสังคม ทำให้รู้สึกเป็นเจ้าของภาษาที่ตนใช้และนำไปสู่การเรียนรู้ภาษาด้วยตัวเองได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด 4) การเรียนรู้ไวยากรณ์ การฝึกไวยากรณ์อย่างมีเป้าหมายทำให้เกิดความสนุกสนาน เพราะผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่ตนเองฝึก การเรียนไวยากรณ์ในชั้นเริ่มต้นก็เช่นเดียวกับการรู้คำศัพท์ คือไม่ต้องวิเคราะห์โครงสร้าง เพียงเรียนรู้ให้คุ้นเคยกับรูปประโยคที่พบในชีวิตประจำวันง่ายๆ ไม่ซับซ้อน เช่นเพลงสั้นๆ การพูดเป็นทำนอง (chant) และนิทาน เมื่อผู้เรียนมีความมั่นใจแล้วจึงขยายบริบทใหม่ไปเรื่อยๆ เพื่อให้สามารถใช้ไวยากรณ์ได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น

ดังนั้น การเรียนรู้คำศัพท์จึงอาจอยู่ในรูปแบบเก่าคือการท่องจำคำศัพท์ซึ่งอาจไม่เหมาะกับยุคปัจจุบัน อาจเปลี่ยนวิธีการเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจในคำศัพท์โดยการสร้างความคุ้นเคยจากการอ่านข่าวสารที่เป็นภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอทุกวันบ่อยๆ หรือการประยุกต์กับชีวิตประจำวันว่าสิ่งที่เราพบเห็นหรือใช้ในชีวิตประจำวันตรงกับภาษาอังกฤษว่าอย่างไร เป็นต้น

2. การฟัง (Listening)

การฟังภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน ดังบทความของจินตนา วีระปริยากร และเฉษิณู กิจระการ (2562) เรื่อง “การพัฒนาโมเดลสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบผสมผสานด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมทักษะในการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ และทักษะการทำงานร่วมกันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี” การวิจัยนี้มีมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาปัญหา สภาพปัจจุบัน และความต้องการต่อสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนในการเรียนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบผสมผสาน ด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงรุกของอาจารย์และนักศึกษา 2) เพื่อศึกษาพัฒนาองค์ประกอบหลัก และโมเดลสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 3) เพื่อทดลอง และศึกษาผลการใช้โมเดลสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบผสมผสานด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมทักษะในการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ และทักษะการทำงานร่วมกันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ระยะเวลาที่ 1 ศึกษาปัญหา สภาพปัจจุบัน และความต้องการ ต่อสภาพแวดล้อม ของการเรียนการจัดการเรียน

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบผสมผสานด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงรุก และสอบถามปัญหาสภาพปัจจุบันและความต้องการจากกลุ่มตัวอย่าง ระยะที่ 2 สํารวจและวิเคราะห์สภาพแวดล้อมการพัฒนาโมเดลฯ จากอาจารย์และนักศึกษา รวม 93 คน ระยะที่ 3 ทดลองใช้บทเรียนแบบผสมผสานด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงรุก ตามโมเดลฯ และระยะที่ 4 วิเคราะห์ผลการใช้โมเดลฯ พบว่า 1) สภาพแวดล้อมของการเรียนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบผสมผสานด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงรุกยังเป็นปัญหา โดยนักศึกษาระบุว่าเป็นปัญหาค่อนข้างมาก และมีระดับความต้องการในระดับมาก 2) องค์ประกอบโมเดลด้านกายภาพด้านจิตภาพ ด้านสังคม ด้านสารสนเทศ และ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน มีค่าความสอดคล้องอยู่ในระดับมาก 3) ผลการใช้โมเดลฯ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการประเมินทักษะการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ มี 4 กลุ่มที่ปฏิบัติได้ในระดับดี มีเพียง 1 กลุ่มเท่านั้นที่ปฏิบัติได้ในระดับผ่าน และระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

การสร้างสภาพแวดล้อมดังกล่าวทำให้การฟังภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ ดัง Morley (2001) กล่าวว่าในการเรียนภาษาอังกฤษ ทักษะการฟังเป็นทักษะขั้นพื้นฐานและมีความสำคัญ การฟังเพื่อการสื่อสารเป็นกระบวนการแนวรุก (active) ไม่ใช่แนวรับ (passive) มิติด้านการฟังในทางจิตวิทยามี 3 มิติคือ 1) การฟังที่เป็นการสื่อสารสองทาง (bidirectional listening mode) คือการฟังแบบเผชิญหน้า (face-to-face) และการฟังการสนทนาภาษาอังกฤษ 2) การฟังที่เป็นการสื่อสารทางเดียว (unidirectional listening mode) หมายถึงการฟังข้อมูลทางเดียวโดยไม่มีการโต้ตอบกันและกัน เช่นการฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ ประกาศ ข่าว ละคร ภาพยนตร์ และดนตรี ๓) การฟังที่เป็นการสื่อสารกับตนเอง(auto-directional listening mode) คล้ายกับการสื่อสารทางเดียวคือการฟังแล้วพินิจวิเคราะห์ ไตร่ตรอง ใคร่ครวญ การฟังแล้วฟังอีกเพื่อหาข้อมูล วางแผนใช้กลวิธีในการตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง

3. การพูด (Speaking)

การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นทักษะที่สำคัญในการวัดว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพเพียงใด เพราะหากนักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษแล้วสามารถอ่าน เขียน ฟังได้ แต่ไม่สามารถพูดเพื่อการสื่อสารย่อมไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนได้ หรือไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อก่อประโยชน์แก่ตนเองและสังคมได้ ดังบทความของนิภาวรรณ นาววัฒน์ และณัฐนา สิวรัตน์รักษ์ (2563) เรื่อง“การพัฒนารูปแบบการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเน้น ภาระงานร่วมกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสำรวจหัว

ข้อความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษในการ ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานโรงแรม สำหรับพนักงานส่วนหน้าที่ใช้มากที่สุด 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน ร่วมกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ให้มีประสิทธิภาพ 3) เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ผลการวิจัยพบว่า 1) พนักงานส่วนหน้ามีหัวข้อความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษจำนวน 6 หัวข้อ 2) รูปแบบการสอนมีประสิทธิภาพสูงกว่าร้อยละ 70 3) รูปแบบมีประสิทธิภาพ คือ หลังการทดลองใช้รูปแบบนักศึกษามีพัฒนาการเท่ากับร้อยละ 74.21 มีเกณฑ์ระดับพัฒนาการอยู่ในพัฒนาการระดับสูง และ 4) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอน (LOVE Model) โดยภาพรวมอยู่ในระดับ พึงพอใจมาก ในบทความนี้มีข้อเสนอแนะที่น่าสนใจคือ 1) ควรมีการจัดการเรียนการสอนที่มีลักษณะสอดคล้องและใกล้เคียงกับการปฏิบัติงานจริงในงานโรงแรม นอกจากนี้ผู้สอนควรกำกับการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการคอยดูแล แนะนำช่วยเหลือในการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอน อีกทั้งส่งเสริมผู้เรียนให้ทำงานร่วมกับผู้อื่น เพราะการปฏิบัติภาระงานเป็นคู่หรือกลุ่มนั้น เป็นการฝึกให้ผู้เรียนให้เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง และผู้สอนควรมีการจัดเนื้อหาให้บูรณาการเชื่อมโยงกันและจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง 2) ควรมีการจัดการเรียนการสอนด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเน้นภาระงานร่วมกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ โดยผู้สอนควรใส่ใจพัฒนาด้านทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในขั้นต้นให้มากขึ้น เพื่อเป็นการปูพื้นฐานในการพัฒนาด้านทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารให้แก่ผู้เรียน (นิภาวรรณ นวาวัดน์ และณัฐนา ลิขรัตนรักษ์, 2563 :605-606) และงานของ Read (2007) กล่าวถึงทักษะการพูดว่าเป็นสิ่งที่ยากและซับซ้อนสำหรับคนเรียนภาษาอังกฤษ แม้ว่าผู้เรียนจะเลียนเสียงได้ดีและออกเสียงได้ถูกต้องทักษะการพูดแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ การพูดเพื่อปฏิสัมพันธ์ (spoken interaction) หมายถึงความสามารถในการถาม-ตอบ แลกเปลี่ยนข้อมูลกับคนอื่น และทักษะการผลิตภาษาพูด (spoken production) เช่น การพูดโคลง กลอน สนทนาพจน์ การบรรยายเหตุการณ์และเรื่องราวต่างๆ ดังนั้น ควรฝึกให้คนสามารถผลิตภาษาพูดเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะด้านภาษาขั้นสูงขึ้นไป ดังนั้นผู้ฝึกจึงต้องสามารถฝึกภาษาในสถานการณ์หรือเป้าหมายที่เป็นจริงซึ่งมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในการเรียนภาษาทุกระดับชั้น การฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษจำเป็นต้องใช้เวลาในการฝึกและต้องฝึกทุกวัน โดยอาศัยแรงจูงใจและการสร้างบรรยากาศทั้งในการพูดในชีวิตประจำวันหรือการพูดคุยกับเจ้าของภาษาโดยตรง

4. การอ่าน (Reading)

การอ่านเป็นทักษะเบื้องต้นที่นำไปสู่การพูด การฟังและการเขียน คนที่พูดภาษาอังกฤษได้ อาจไม่สามารถอ่านหรือเขียนได้ แต่ในเชิงวิชาการการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มีความสำคัญ ดังบทความของทัศนีย์ จันตริยะและวิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2561) เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและแนวทางการเรียนรู้ภาษาเพื่อความรู้ความเข้าใจทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเชิงวิชาการ และกลยุทธ์การเรียนรู้สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและแนวทางการเรียนรู้ภาษาเพื่อความรู้ความเข้าใจทางวิชาการเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเชิงวิชาการและกลยุทธ์การเรียนรู้ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 จำนวน 34 คน คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย รูปแบบ แบบฝึกการอ่าน คู่มือรูปแบบการสอน แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ แบบวัดกลยุทธ์การเรียนรู้ บันทึกการอ่าน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน ผลการวิจัย พบว่า 1.รูปแบบ มีชื่อว่า “PPPTE Model” และมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.34/82.03 2.ประสิทธิผลของรูปแบบ พบว่า 2.1) หลังเรียนนักศึกษามีความสามารถในการอ่านเชิงวิชาการสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2.2) นักศึกษามีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้อยู่ในระดับมาก 2.3) หลังเรียนนักศึกษามีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

5. การเขียน (Writing)

การเขียนเป็นกระบวนการเขียนถ่ายทอดความรู้สึกลึกซึ้ง ความคิด ความต้องการ ประสบการณ์ หรือความรู้ออกมาเป็นตัวอักษร การเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่มีความซับซ้อนมากกว่าทักษะการฟัง การพูด การอ่านเพราะเป็นทักษะที่ต้องอาศัยกระบวนการของทักษะทั้ง 3 ดังกล่าวมา และต้องอาศัยความถูกต้องทางภาษาและลีลาการเขียน การเขียนที่ดีต้องไม่คลุมเครือ มีเอกภาพในของแก่นเรื่องและหัวข้อซึ่งเรียกว่าสัมพันธภาพที่ดี ดังบทความของสรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ และบำรุง ไตรรัตน์ เรื่อง (2561) “การพัฒนารูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร” การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน(TBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และการเขียนเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอน 3) เพื่อเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติทักษะสังคมก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน

(TBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 4) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ จำนวน 49 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนเพื่อการสื่อสาร 3) แบบวัดทักษะสังคม และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอน และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติทดสอบ t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.03/76.39 ซึ่งอยู่ในระดับดี 2) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และการเขียนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนสูงขึ้น หลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีทักษะสังคมที่ดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. การเรียนภาษาอังกฤษจากเพลง

การเรียนภาษาอังกฤษจากเพลง Williams (1992) กล่าวว่า การใช้เพลงในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นที่นิยมอย่างมาก เพื่อเน้นการฝึกคำศัพท์และโครงสร้าง รวมทั้งการนำศัพท์และโครงสร้างเหล่านี้ไปสื่อสารถึงสิ่งใกล้ตัว เช่น การสนทนาเกี่ยวกับสิ่งของ ร่างกาย (part of body) สี (color) และเวลา (time) นอกจากนี้การใช้เพลงยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอีกด้วย เช่น การเรียนเรื่อง “Rudolf the red-nosed reindeer” ทำให้ผู้เรียนคิดเชื่อมโยงไปถึงกวางเรนเดียร์ในวันคริสต์มาส เป็นต้น ในการฝึกภาษาอังกฤษจากเพลงนี้ผู้เรียนอาจฝึกร้องหลายๆ รอบจนจำเนื้อเพลงจนร้องได้ หรือเชื่อมโยงเนื้อหาเพลงที่เรียนกับเนื้อหาที่เรียน

7. การเรียนภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์

การฝึกภาษาอังกฤษจากการชมภาพยนตร์ทั้งจากโรงภาพยนตร์ Netflix หรือช่องทางอื่น เป็นการฝึกภาษาอังกฤษวิธีหนึ่ง ภาพยนตร์นี้อาจเป็นสารคดี (Documentary film or Non-fiction film) หรือ ภาพยนตร์บันเทิง (Dramatic feature or feature film) การศึกษาภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์จะทำให้เราเข้าใจมิติของภาพยนตร์ผ่านการฝึกภาษาคือ ความคิดหลังของเรื่อง (Theme) เรื่องราว (Story) โครงเรื่อง (Plot) ฉาก (Scene) ตัวละคร (Character) บทสนทนา (Dialogue) บทบรรยาย (Narration) หรือความสอดคล้อง (Harmony) หรือความขัดแย้ง (Conflict) ของตัวแสดงหรือตัวละคร เป็นต้น ภาพยนตร์เสนอภาษาที่เป็นธรรมชาติ ทั้งเสนอภาษาอังกฤษในบริบทต่างๆ ช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจการใช้คำศัพท์ ใช้สำนวนในบริบทต่างๆ ทำให้เข้าใจวัฒนธรรมเจ้าของภาษา ภาพเคลื่อนไหว แสง สีที่ได้จากภาพยนตร์ เป็นสื่อที่กระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็ว (พชร สายเพชร, 2562: 4-27)

8. การฝึกภาษาอังกฤษจากเกมส์

ในเรื่องการการฝึกภาษาอังกฤษจากเกม Read (2007) กล่าวว่า เป็นสิ่งปลูกชีวิตชีวาในการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชน แต่ผู้ใหญ่ก็สามารถฝึกฝนเพื่อประโยชน์ในการเรียนภาษาได้ และเกมยังกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง เกมที่สร้างสรรค์ เช่น เกมเคลื่อนไหว เกมที่เน้นทักษะทางสังคม หรือการฝึกการทำงานเป็นทีม และ Lewis และ Bedson (2000) กล่าวว่าเกมเป็นกิจกรรมที่นิยมใช้ในการสอนภาษาต่างประเทศมากที่สุด ทั้งนี้เพราะเกมทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษา เกมที่ใช้สำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศต้องเริ่มจากเกมที่มีกติกาต่างๆ ไม่ซับซ้อน ฝึกให้ผู้เรียนฝึกพูดคำซ้ำๆ แต่ต้องสนุกสนานและตื่นเต้น เช่น เกมที่ใช้บัตรภาพและบัตรคำในการสอนบัตรคำในการฝึกคำศัพท์และเรียนรู้โครงสร้างประโยคซึ่งถือว่าเป็นเกมที่ไม่ซับซ้อน เป็นต้น แต่ในปัจจุบันเกมได้พัฒนามาเป็นเกมจากเว็บไซต์ นำเสนอเกมที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย และเกมออนไลน์ เช่น เกม basketball สำหรับฝึก preposition เกมสำหรับฝึกคำศัพท์ที่ทำให้น่าสนใจและเป็นส่วนหนึ่งสำหรับการฝึกฝนภาษาอังกฤษ

การเรียนรู้ในวิถีใหม่ (Learning in New Normal)

ในยุคสมัยของการเปลี่ยนผ่านโลกพัฒนาไปสู่ยุคของการเปลี่ยนผ่าน ที่เรียกว่ายุคใหม่ ยุคดิจิทัล (Digital Age) หรือยุคของการเปลี่ยนผ่าน New Normal วิถีใหม่ในเป้าหมายเดิม ซึ่งการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการพัฒนาคนให้มีการศึกษาหรือพัฒนาให้มีศักยภาพสอดคล้องกับเป้าหมายปลายทาง แต่วิธีการในการจัดการศึกษา ส่งเสริมให้เกิดการศึกษา หรือออกแบบการเรียนรู้ได้เปลี่ยนไปสอดคล้องกับช่วงเวลาและแนวทางที่เหมาะสมสอดคล้องกับปรากฏการณ์ใหม่ มีผลให้ต้องมีการจัดการเรียนรู้หรือจะพึงจัดการเรียนรู้ในอนาคตอย่างไร ทั้งในส่วนของผู้เรียน ผู้จัดการเรียนการสอน และออกแบบให้เกิดการเรียนรู้จะต้องตระหนักและให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนให้เกิดขึ้นได้ แนวโน้มการจัดการศึกษาในอนาคต จะต้องเป็นการจัดการศึกษาที่มีเป้าหมายเพื่อการจัดการในองค์กรรวม และก่อให้เกิดการขับเคลื่อน ซึ่งจำแนกได้ คือ การจัดการศึกษาต้องเป็นระบบเปิดมากขึ้นและส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิต การเรียนรู้ที่ไม่ได้จำกัดด้วยช่วงวัย การจัดการเรียนรู้ไม่ได้อยู่บนเงื่อนไขของห้องเรียน ชั้นเรียน แบบเรียน แต่จะต้องเป็นการเรียนรู้ที่มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องที่เป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่เป็นทักษะแนวทางการดำเนินชีวิตด้วยกัน วิชัย วงษ์ใหญ่และมารุต พัฒนา (2563) ได้นำเสนอเรื่อง“New Normal ทางการเรียนรู้” ที่ผู้ศึกษาเสนอว่า“เป็นความปรกติใหม่ที่ผู้เรียน มีช่องทางและพื้นที่ของการเรียนรู้ที่

หลากหลายมากขึ้น ใช้ศักยภาพในการเรียนรู้ของตนเองได้มากขึ้นภายใต้การมีวินัยในตนเอง ทำให้ผู้สอนต้องเรียนรู้และปรับตัวให้สอดคล้องกับความเป็น New Normal ในหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่างจริงจัง เพื่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างยั่งยืน” ซึ่งเป็นแนวคิดใน 2 ประเด็นคือการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการใช้ชีวิตอย่างสมดุล ซึ่งผู้ศึกษาใช้คำอธิบายในเรื่องประเด็นของการสร้างสมดุลผ่านเศรษฐกิจ ซึ่งหมายถึงเศรษฐกิจพอเพียงอันเป็นปรัชญา นำของการใช้ชีวิตที่ต้องอาศัยการเรียนรู้ด้วย ดังปรากฏในงานวิจัยเรื่อง ความเสมอภาคและโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิต สู่การสร้างคุณภาพชีวิต

หลักอิทธิบาทเพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักอิทธิบาท 4 ในทางพระพุทธศาสนานั้น สามารถนำมาปรับใช้ได้เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ได้ดังนี้

1) ด้านฉันทะ คือ ความพอใจ ได้แก่ (1) มีการจัดบรรยากาศแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (2) มี เครื่องมืออุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนที่เหมาะสมและทันสมัย และ (3) ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกให้มีความพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

2) ด้านวิริยะ คือ ความเพียรพยายาม ได้แก่ (1) นักเรียนรู้สึกพอใจบรรยากาศในภาพรวมของการ เรียนภาษาอังกฤษ (2) มีการใช้สื่อเทคโนโลยีที่หลากหลายในการเรียนการสอนทำให้เข้าใจง่ายและ เรียนรู้ได้รวดเร็ว (3) สื่อการเรียนการสอนทำให้การเรียนการสอนมีความเพลิดเพลิน น่าสนใจ (4) มีสถานที่ เรียน และอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย เอื้อต่อการเรียนรู้และสร้างความน่าสนใจในบทเรียน

3) ด้านจิตตะ คือ ความจดจ่อ โดยมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนที่มีความเชื่อมโยงกับเหตุการณ์ปัจจุบันและเทศกาลต่างๆ ที่ทำให้เกิดความสนใจและเป็นประโยชน์ โดยตรงในการดำเนินชีวิต

4) ด้านวิมังสา คือ การตรวจสอบ ได้แก่ (1) การส่งเสริมให้ผู้สอนใช้วิธีการวิจัยเข้ามาช่วยในการแก้ปัญหา และพัฒนางานรวมทั้งมีการประเมินผลและตรวจสอบการทำงานอย่างต่อเนื่อง จุดเด่น จุดด้อย อุปสรรคและโอกาส ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และคิดค้นวิธีแก้ไขปรับปรุงในวิธีที่เหมาะสมกับสถานศึกษา (2) ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมเพื่อระดมสมองร่วมคิด ร่วมทำ เป็นสำคัญ (3) ควรมีการตรวจสอบและประเมินผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาด มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์การทำงาน เพื่อพิจารณาใคร่ครวญ จุดเด่น จุด

ด้วย อุปสรรค และโอกาส ในการจัดการเรียนรู้และคิดค้นวิธีแก้ไขปรับปรุงในวิธีที่เหมาะสมกับผู้เรียน (มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539)

จากการศึกษากระบวนการเรียนภาษาอังกฤษให้เกิดประสิทธิผลเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ในวิธีใหม่ สามารถสรุปแผนภาพเชื่อมโยงความสัมพันธ์ได้ดังนี้

ภาพที่ 1 การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารการเรียนรู้เชิงพุทธในวิธีใหม่

บทสรุป

การเรียนภาษาอังกฤษที่จะเกิดประสิทธิผลเกิดผลสัมฤทธิ์ในการสื่อสารทั้งทักษะการอ่าน การพูด การเขียน การอ่าน จนสามารถสื่อสารเหมือนเจ้าของภาษาได้ต้องพัฒนาให้ได้ครบ ต้องเสริมสร้างหรือพัฒนาทักษะด้านต่างๆ คือ การเรียนรู้คำศัพท์ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การเรียนภาษาอังกฤษจากเพลงและภาพยนตร์ และการฝึกภาษาอังกฤษจากเกม การเรียนภาษาอังกฤษให้สำเร็จจำเป็นต้องมีการฝึกฝนและมีการปรับตัวตามสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของสังคมโดยเฉพาะในช่วงของการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา-2019 (COVID-19) การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก็จำเป็นต้องดำเนินการไปในแบบวิธีใหม่ทั้งในเรื่องการจัดการเรียนรู้ที่เป็นความปรกติใหม่ที่ผู้เรียนมีช่องทางและพื้นที่ของการเรียนรู้ที่หลากหลายมากขึ้น และการประเมินผลการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเองและใช้หลักอิทธิบาทของ

พระพุทธศาสนา คือฉันทะ ใฝ่รู้ มีใจรักในภาษาอังกฤษ จิตตะ เอาใจจดจ่อในการเรียนภาษาอังกฤษ วิริยะ มีความเพียรพยายามไม่ทอดยเมื่อเจออุปสรรค และวิมังสา ใช้ปัญญาวิเคราะห์ ตรวจสอบ แก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่อง และพัฒนาการเรียนให้ก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องซึ่งจะทำให้เกิดความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษได้

เอกสารอ้างอิง

- จินตนา วีระปรียากร และเพชฌัญญู กิจระการ. (2562). การพัฒนาโมเดลสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบผสมผสานด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมทักษะในการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ และทักษะการทำงานร่วมกันของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี. วารสารราชพฤกษ์. ปีที่ 17 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม - สิงหาคม 2562): 43-55.
- ทัศนีย์ จันตียะ และวิสาข์ จัตวีตร. (2561). การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและแนวทางการเรียนรู้ภาษาเพื่อความรู้ความเข้าใจทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเชิงวิชาการ และกลยุทธ์การเรียนรู้สำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. Vol. 10 No. 1 (2018): January-June 2018, 160-173.
- เพชร สายเพชร. (2562). การสอนภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นราวุฒิ วิวิธนาการและ ศรีสมร พุ่มสะอาด. (2563). การศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของโรงเรียนที่มีแนวปฏิบัติที่ดี. วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.). ปีที่ 26 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2563): 1-12.
- นิภาวรรณ นวาวรัตน์ และณัฐธนา ลีหัตถ์นรงค์. (2563). การพัฒนารูปแบบการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเน้น ภาระงานร่วมกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, ปีที่ 14 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2563: 593-608.
- มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). พระไตรปิฎกแปลฉบับภาษาไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา. (2563). *การประเมินการเรียนรู้ใน New Normal*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา. (2563). *New normal ทักษะการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ และบำรุง ไตรรัตน์. (2561). *การพัฒนารูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*. วารสารบัณฑิตศึกษา : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา: 69-81. <http://journalgrad.ssru.ac.th/index.php/issue14/article/view/1566/1447>.
- เศรษฐวิทย์. (2555). *อ่านภาษาอังกฤษอย่างไรให้ได้ผล (How to Overcome Reading Obstacles)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เม็ดทราย.
- อภิญญา จิตมโนวรรณ. (2563). *รูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย*. วารสารคณะมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ปริทัศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2563): 53-65.
- Morley, J. (2001). *Teaching English as a second or foreign language*. In M.C. Murcia (3rd ed.). *Aural comprehension instruction: principle and practices*, pp.69-86. London: Heinle & Heinle, Thomson Learning.

